

De-o vreme iubirea îmi pare-o silfidă...

Florin-Cezar CĂLIN

"- Primește un gând răstignit de la mine!"
(chiar dacă te știu din vis nebunesc).
"- Pătrunde-mi în suflet! Știind că e bine!",
Și uită ce-nseamnă păcatul lumesc.

"- Descoperă azi iubirea din mine!",
Să fiu eșafodul dorințelor tale.
"Să uit eu de toate! Să uit că mi-e bine",
Cuvintele tale, să-mi fie fatale.

În noi regăsesc, de-o vreme speranță,
- Jucând la ruletă destinul inert!
- Crezând că așa îi va da importanță,
Iar totul va fi extrem de concret.

- Descoperă tu cât de mult îmi doresc!
Această din urmă ... (curat' strategie).
Ce nu are sens, dar tot o voiesc,
Chiar dacă îți pare că e nebunie.

- Aștept! Timpul pare prietenul drag!
(secunde văd că sunt zile lungi).
Întinse sunt clipe, ca pe un șirag,
Ce pare-un mileniu când nu mai ajungi.

- De-aceea îți spun, tu nu mai lăsa!
Între noi să apară uitarea perfidă,
Căci mult prea curând îți vei regreta,
Că dragostea noastră devine-o ... silfidă.

Brăila, august 2017